

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 105/2014
19.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.И., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 320/2013 од 27.01.2014. године, поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква. 555/12 од 28.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 320/2013 од 27.01.2014. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква. 555/12 од 28.11.2012. године, тако што се окривљени М.И, осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 415/12 од 25.01.2012. године на јединствену казну затвора у трајању од пет година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора по наведеној правноснажној пресуди, и

УТВРЂУЈЕ да је окривљени М.И. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К 415/12 од 25.01.2012. године у трајању од једне године и шест месеци, те **СЕ ОДРЕЂУЈЕ**, да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2011. до 20.01.2012. године као и време које је до сада провео на издржавању казне.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква. 555/12 од 28.11.2012. године осуђени М.И., ослобођен је од извршења 25% казне затвора у трајању од пет година, која му је изречена пресудом Првог основног суда у

Београду К 415/12 од 25.01.2012. године, а која је постала правноснажна дана 25.01.2012.године због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и др, те је суд осуђеног М.И. ослободио извршења дела изречене казне затвора у трајању од једне године и три месеца и одредио да се остатак казне у трајању од три године и девет месеци према осуђеном има извршити.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 320/13 од 27.01.2014. године, због повреде Закона и то члана 3. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и осуђеног М.И. ослободи од извршења јединствене казне за проценат ослобођења у складу са одредбом члана 3. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењем против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква. 555/12 од 28.11.2012. године на штету окривљеног М.И. повређен закон - одредба члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произилази да је окривљени М.И. пресудом Првог основног суда у Београду 5К 415/12 од 25.01.2012. године оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које су му утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју се има урачунати време проведено у притвору од 22.12.2011. године до 20.01.2012. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан тим Законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Првог основног суда у Београду окривљени М.И. ослобођен је од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од пет година која је изречена пресудом Првог основног суда у Београду 5К 415/12 од 25.01.2012. године, што чини укупно умањење казне за једну годину и три месеца, те је одређено извршење остатка јединствене казне затвора у трајању од три године и девет месеци.

Врховни касациони суд налази да је Први основни суд у Београду доносећи овакву одлуку поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији којом је прописано да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом, чиме је на штету окривљеног учинио повреду закона на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости.

С тога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости као основан и преиначио правноснажно решење Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква. 555/12 од 28.11.2012. године, тако што је на основу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни које су ушле у састав јединствене казне на коју је окривљени осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 415/12 од 25.01.2012. године.

Наиме, јединствена казна затвора у трајању од пет година на коју је окривљени М.И. осуђен наведеном правноснажном пресудом, састоји се од претходно утврђених појединачних казни затвора и то: за кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика казна затвора у трајању од три године, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика казна затвора у трајању од две године и због два кривична дела фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика казне затвора од по шест месеци.

С тога је Врховни касациони суд, имајући у виду кривична дела за која је окривљени М.И. правноснажно осуђен наведеном пресудом Првог основног суда у Београду, а која су обухваћена овом амнестијом, у смислу члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији, најпре, за сваку претходно утврђену појединачну казну одредио проценат ослобођења од извршења казне а затим утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се све претходно утврђене појединачне казне затвора по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К 415/12 од 25.01.2012. године имају умањити за по 25%, па се казна затвора у трајању од три године за кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика умањује за девет месеци, казна затвора у трајању од две године за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ, умањује за шест месеци и за два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика казне затвора од по шест месеци, умањују за по један месец и петнаест дана.

Надаље, када се јединствена казна затвора по правноснажној пресуди Првог основног суда у Београду К 415/12 од 25.01.2012. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни затвора, утврђено је да је део казне од кога је осуђени М.И. ослобођен од извршења, укупно једна година и шест месеци, те је одређено да је остатак казне који се има извршити три године и шест месеци у коју се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне.

С тога је Врховни касациони суд, усвајајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у којима се истиче повреда закона из члана 3. Закона о амнестији, преиначио решење Првог основног суда у Београду 5К 415/12; Ква 555/12 од 28.11.2012. године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према окривљеном М.И. има извршити остатак казне у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.